

- 5) Første Behandling af: „Forflag til Lov om Meddelelse til vedkommende Klager af de over indsendte Klager afgivne Erklæringer.“

Mødet hævet Kl. 9³/₄.

To og Tyvende Møde.

Torsdagen den 15de Januar.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst.

Formanden: Efter Dagsordenen bliver at foretage den af den 4de Landsthingsmand for 2den Kred (Kirck) bebudede Forespørgsel til Regjeringen, saalydende: „Agter Regjeringen i næste Aar at foranstalte Arbeidet til Helsingørs Havns Udvidelse paabegyndt? Naar der i Forespørgselen staaer „næste Aar“, saa hidrører det fra, at denne er indgIVEN i Decembris Maaned. Den ærede Landsthingsmand har Ordet.“

Kirck: Med Hensyn til det Spørgsmaal, som jeg skal tillade mig at stille med det ærede Things Samtykke, maa det være mig tilladt at forudsikke nogle faa korte Bemærkninger med Hensyn til Helsingørs tidligere Havn, de senere Forbedringer, ligesom de Marsager, der af og til hindrende ere traadte op for en større Udvidelse af dette Etablissement. Tilbage i Tiden, i 1820 eller saa, saavidt jeg erindrer, tilhørte Havnen Kommunen, det var en Communehavn. Den var dengang af meget ringe Omfang, og der var kun en 5—6 Fods Vand, saa at den altsaa i Et og Alt kun kunde sammenlignes med en Baadehavn og virkelig ogsaa kun tjente til Havn for Færgebaade og mindre Fartøier. Ved den bygtige Borgermester, Etatsraad Steensfeldts Ankomst til Helsingør, og da han kom i

Spidsen saavel for Byens Bestyrelse som for Havnecommissionen, lykkedes det ham efter mange overstaade Banffeligheder — og det var kun ved hans Kløgt og Snille, at det gik igjennem — at faae Udvidelsen af Helsingørs Havn, saaledes omtrent som den nu er. Senere hen er der af den Commission, der er fulgt efter den nævnte Hædersmand, gjort forskjellige Forflag, ligesom ogsaa Regjeringen har reflecteret paa endeel af disse Forflag til Forbedringer og været villig til at indføre Forbedringer, som dog vare af mindre Betydning med Hensyn til en større Udvidelse af selve Havnen. Det er altsaa gjennem Kamp og med stor Møie, at Helsingør fik denne Stump Havn, som der nu er, og man tilskrev det dengang den Omstændighed, at Commandantskabet og Krigsbestyrelsen modsatte sig en Udvidelse nordpaa, ligesom man ogsaa omtalte, at Kjøbenhavns Grossererforening skulde være mindre velstemt derfor og ved sine Betænkninger paa det Bestemteste havde fraraadet Regjeringen at tilveiebringe en større Udvidelse af Havnen. Hvorvidt dette er støttet paa Sandhed, det kan jeg ikke have nogen Mening om, men det maa Regjeringen kunne forviise sig om ved at tage de Actstykker frem, som rimeligvis endnu henligge. Det er bekendt nok, at Helsingørs Havn er altfor lille til at rumme alle de Skibe, som søge dertil med Ladning for at løsse, ligesom den i en anden Henseende er endnu mindre god netop paa Grund af sin ringe Rummelighed, nemlig for alle de Skibe, der søge Nødhavn. Der er for de Skibe, der komme med Ladning, kun tre Steber ved Bolværket, hvor de kunne ligge og løsse; det er altsaa kun meget faa, nemlig tre Skibe ad Gangen, der kunne faae Bolværk, og de andre maae vente, til disse ere udloste, for saavidt ikke Havnecommissionen tillader, at Løsningen kan skee paa den for gaaende Personer bestemte Bro, som man i Nødtilfælde har benyttet og endnu benytter. Det er altsaa disse Banffeligheder, der have gjort sig gjældende, og det viste sig, at der maatte være Noget i det med Hensyn til de Erklæringer, som Grossererforeningen afgav, idet en Privat-